

BLOG voor SWP (bij ons boek Verderbij)

Toen we in 2012 ons boek Verderbij schreven (en in 2019 de eerste druk herschreven) wisten we niet hoe passend deze titel zou zijn voor 2020.

Dit boek hebben we geschreven voor managers, al gebruiken wij liever het woord leidinggevend, voor hen die leidinggeven aan de corebusiness van hun organisatie. Zij die leidinggeven aan datgene waar het om gaat: de bedoeling. Voor hen dus die leidinggeven aan het primair proces, aan de inhoud van het werk. In het onderwijs is dat het onderwijskundig (pedagogisch-didactisch) proces, voor de kinderopvang is dat het pedagogisch proces. (Dit noemen we vanaf nu het educatief proces). Leiders die weten wanneer ze dichtbij moeten zijn of juist even afstand moeten nemen. Leiders die vaak van verderaf het inhoudelijk proces aansturen en toch dicht(er) bij het proces zouden moeten staan.

En toen werd het maart 2020 en werden we geconfronteerd met een pandemie, de corona crisis.

Voor de kinderopvang en onderwijs betekende dit dat we een vorm moesten vinden kinderen, ouders en personeel dicht bij ons te houden en toch letterlijk afstand moesten nemen.

Wat mij opviel bij de kinderopvangorganisatie waar ik als interim bestuurder werkzaam ben, is dat er door eenieder enorm snel geschakeld en gehandeld werd. Binnen een paar dagen waren locaties gesloten en noodlocaties opgestart. Een periode van onzekerheden en steeds wijzigende maatregelen volgde; ook die periode verliep soepel. Op de noodlocaties werkten pedagogisch medewerkers van verschillende locaties samen om te zorgen dat er voor kinderen en ouders bekende gezichten waren. Regelmatig werden kinderen en ouders gebeld om te horen hoe het met ze ging en of er nog vragen waren. Er was een wekelijkse update voor ouders en personeel, soms in de vorm van een video boodschap. Elke dag waren er leuke filmpjes en activiteiten voor de ouders en de kinderen op de besloten Facebookpagina. Er werden Paascadeautjes gemaakt door medewerkers voor alle medewerkers, kinderen ontvingen lieve presentjes die door medewerkers werden thuisbezorgd.

En wat een feest toen we weer op 11 mei (gedeeltelijk open mochten). De rode lopers werden uitgerold, we werkten met aangepaste protocollen, de coaches hielpen de medewerkers met een mooie hulpsnotitie om weer 'samen met de kinderen opnieuw te wennen'. Voor het eerst collega's, kinderen en ouders weer iets dichterbij.

Terugkijkend, ook al weet ik dat we nu spreken over het nieuwe normaal, denk ik dat we precies gedaan hebben wat wij met Verderbij hebben willen uitleggen. We hebben met elkaar de bedoeling verkend, betekenis gegeven en samen ervaren. We wisten allemaal dat het in contact blijven met elkaar van wezenlijk belang was voor de 'tussenperiode' maar vooral voor daarna. Om samen weer snel en vertrouwd de beste kinderopvang te kunnen bieden.

Wat zouden we vast moeten houden, welke ervaringen moeten we koesteren?

Dat zijn naar mijn idee de krachten die loskomen als mensen zelf (met andere kaders) nadrukkelijk hun eigen verantwoordelijkheid kunnen, willen en gaan oppakken.

En weet je wat nu mooi is? Verantwoordelijk zijn en voelen is een kernwaarde in de organisatie waar ik momenteel werk!

